

بسم الله الرحمن الرحيم

(Hizb-ut Tahrir Emiri Şeyh Âlim Ata İbn Halil Ebu Raşta Tarafından Facebook Sayfası
Takipçilerinin Sorularına Verilen Cevaplar Silsilesi)
Hilafeti Kurmaları İçin Müslümanlara Verilen Müddet Hakkındaki Sorunun Cevabı

Muafa Abu Haura'ya

Soru:

Cevabınızdan dolayı Allah sizi mükafatlandırsın... Müslümanların içeriğinden istifade etmeleri ve sonrasında görüşün zayıflığının ortaya çıkmasının ardından Hizb-ut Tahrir ve emirinin hakkı kabul etmedeki samimiyetini bilmeleri için tartışmalar açık bir şekilde olabilir mi?

Tartışmak istediğimiz ilk düşünce, Hilafeti kurmaları için Müslümanlara verilen müddettir.

Bu makaleyi Aang Yulius adındaki bir kardeş yazdı:

Hilafeti kurmaları için Müslümanlara verilen müddetin belirlenmesinde Hizb'ut Tahrir'in delil getirdiği rivayet sahih midir? Hizb-ut Tahrir'in benimsediği fikirlerden biri de tüm Müslümanlar için bir Halife'nin nasb edilmesidir. Zira Müslümanların üç günden fazla Halifesiz kalmalarının caiz olmadığını ve üç gün geçtiği halde Müslümanlar için bir Halife nasb edilmez ise günahkâr olacaklarını söylüyorlar. Osmanlı Hilafetinin yıkılmasından bu günümüze kadar Müslümanlar, seksen yıldan fazla boyunlarında biat olmadığı halde yaşamaktadırlar. Dolayısıyla Hilafetin kurulması çalışmasına katılmayan biri günahkâr olur. Hizb-ut Tahrir'in, Hilafeti kurmaları için Müslümanlara verilen müddetin üç gün olduğuna dair getirmiş olduğu delil, Ömer İbn-u Hattab Radiyallahu Anhu'nun meşhur sözü olarak rivayet edilen sahabenin icmasıdır. Nitekim Ömer bıçaklanıp ölmek üzereyken aralarında istişare etmek suretiyle kendisinden sonra aralarından birinin Halife olması için sahabelerin ileri gelenlerinden altı kişiyi aday gösterdiği rivayet edilmiştir. İçlerinden herhangi biri emirlerine karşı çıkarsa üç günün sonunda öldürülmesi için onlara tehditvârî bir vasiyette bulunmuştur. Sahabelerden elli kişiye bu vasiyetini uygulamalarını emretti. Sahabelerin ileri gelenleri bu vasiyeti bildikleri ve karşı çıkma imkanları olduğu halde aralarından hiçbiri buna karşı çıkmamıştır. Dolayısıyla bu, Hilafetin kurulması için azami müddetin üç gün olarak belirlenmesi konusunda icma olduğunu göstermektedir. Bu düşüncenin aslı Taberî'nin tarihinde şu metinle rivayet edilmektedir:

“Şayet beşi bir araya gelip bir adamdan razı olurlar ve biri de buna karşı çıkarsa onun boynunu uçurun veya boynunu kılıçla vurun. Şayet dört kişi ittifak edip aralarından bir adamdan razı olurlar ve iki kişi de buna karşı çıkarlarsa ikisinin de boynlarını vurun...” Hizb-ut Tahrir'in benimsemiş olduğu kitaplarında yazılı olan ve gençlerin Hizb adına veya kendi adlarına yayınladıkları resmi fikir işte budur. Bu fikir, Hilafet Devleti'nin Cihazları kitabının 53. sayfasında Hilafeti kurmaları için Müslümanlara verilen müddet başlığı altında, İslam'da Yönetim Nizamı kitabında Halife'yi göreve getirmenin yolu babında ve benzerlerinde yazılmıştır.

Sorun rivayetin zayıf olmasıdır. Çünkü senedinde Şii ve Rafizi biri olan Ebu Mihnef vardır. Vasfı İbn-u Maîn olup “güvenilir biri değildir.”

Aynı şekilde senedinde meçhul raviler bulunduğu gibi... senedinde “an'ane” (hadisi nakleden ravinin isnadında sadece “an fulânin-filan kişiden” diyerek hadis rivayet etmesine denir) sigasında rivatte bulunan müdelles (hocasından işitmediği bir hadisi ondan duymuş gibi nakleden) raviler vardır...

Taberî'nin rivayetin manasında başka bir rivayet daha vardır. Ancak senedin kopukluğundan dolayı zayıftır. Ayrıca İbn Sa'd et-Tabakatü'l Kübra'da, “doğru ve değişken” ve Ömer ile görüşmesinin imkansız olmasından dolayı Munkatı olarak nitelendirdiği el-Hufaz olarak vafedilen Simâk Bin Harb ez-Zühîlî El-Bekrî'nin olduğu benzer bir rivayette geçmektedir.

Anlam bakımından Taberî'nin ve benzer rivayetlerin tasdik edilmesi imkansızdır. Çünkü sahih rivayetlere aykırıdır. Şimdi şu noktalara bir bakalım: Ömer'in sahabenin ileri gelenlerine öldürme emrini vermesi nasıl mümkün olabilir... Ömer, onların Allah'ın Rasulü'nün ashabının seçkinleri olduğunu bildiği halde bunu nasıl söyleyebilir...

Bundan dolayı bu rivayetin zayıf olduğu net bir şekilde ortaya çıkmaktadır... O zaman Hilafeti kurlmaları için Müslümanlara verilen müddetin üç gün olduğuna dair sözün istidlali düşmüş olur. Ayrıca "Ömer, Halife'nin nasb edilmesine karşı çıkan kişinin öldürülmesini emretmiştir" diyerek Hilafeti yüceltenlerin sözü de batıl olmuş olur.

Sizin görüşünüz nedir? Doyurucu bir cevap bekliyoruz.

Cevap:

Cevap vermeden önce sorunuzun başında işaret ettiğiniz hususlar dikkatimi çekti:

a- Soru "Muafa Abu Haura" adına ancak soruda kullandığın makale "Aang Yulius" adınadır!

b- Diyorsunuz ki "Müslümanların içeriğinden istifade etmeleri ve sonrasında görüşün zayıflığının ortaya çıkmasının ardından Hizb-ut Tahrir ve emirinin hakkı kabul etmedeki samimiyetini bilmeleri için tartışmalar açık bir şekilde olabilir mi?" "Görüşün zayıflığı ortaya çıktıktan sonra" nasıl tartışıp bir karar vermek istiyorsun? Görüşün kuvvetinin zayıf olduğunu görmek için tartışmanın sonunu beklemeniz gerekmez mi? Tartışmak istediğiniz halde tartışma sonlanmadan görüşün zayıflığına karar vermeniz hiç hoş olmamış. Öyle değil mi?

c- Selam vermemişsin ve Esselamu Aleykum bile dememişsin. Buna rağmen dua etmişsin.. Bu duanın lehimize mi yoksa aleyhimize olduğunu anlamadık. Zira cevabından dolayı Allah sizi mükafatlandırsın diyorsun ama mükafatın hayır mı şer mi olduğu şeklindeki türünü belirtmemişsin! Duayı noktalarla kapatmışsın ve duayı karnından konuşarak yapmışsın!

Tüm ona ve buna rağmen önceki noktaların yorumu hakkında hüsnü niyet olduğunu varsayacak ve arkadaşının makalesine cevap vereceğim. Başarı Allah'tandır:

1- Hizb-ut Tahrir ve emiri, tabi olmak ve buna binaen azim bir farz olan Raşidi Hilafet Devleti'nin kurulmasıyla İslami hayatı yeniden başlatmak için çalışmak kastıyla hakkın açıklanmasını amaçlayan bir tartışmayı reddetmez. Zira Müslümanların, Hilafetin merkezinin üç günden fazla bir zaman boşalmasının ardından bir Halife'yi oluşturmaktan geri durmaları caiz değildir. Aksi takdirde muktedir olduğu halde çalışmayan herkes günahkâr olur.

2- Makalenin sahibi içerisinde "Ebu Mihnef'in" olduğu Taberî'nin rivayetini ele almış ve onun "güvenilir olmadığını" aktarmış, sonra rivayetteki adamları zikretmiş ve bunların meçhul olduklarını söylediği gibi diğer adamları da zikrederek onların "an'ane" sigasında rivayette bulunduklarını söylemiştir...

Sonra İbn Sa'd et-Tabakatü'l Kübra'daki rivayetlerden birini zikretmiş, bunun senedinde "Simâk Bin Harb'in" olduğunu belirtmiş ve onun "doğru ve değişken" biri olduğunu ve Ömer Radiyallahu Anhu ile görüşmediğini söylemiştir...

3- Makalenin sahibi önemli bir meseleyi ele almış ancak **tek bir rivayet** üzerinden ele almış. Oysa "üç günlük süre ve karşı çıkanın öldürülmesi" meselesi bir sır değildir, bilakis birçok sahabe tarafından bilinmekte ve bu konuda birçok rivayetler de bulunmaktadır... Sonra rivayette bulunan bazı adamların meçhul olduklarını, cehaletlerinden dolayı delil olamayacağını ve başkalarının ilimlerinin ondan daha güçlü olduğunu söylemiştir! Aynı şekilde "an'ane" rivayetini, mustalahu'l hadis ilminin bilinmediğine delil getirmiştir. Oysa "an'ane" rivayetler, senedin şartlarını karşıladığı sürece kabul edilir.

4- Hadisin kabul veya reddedilmesi, mustalahu'l hadis ilimlerini, usulünü ve furuunu bilmeye, fıkhetmeye ve anlamaya muhtaçtır. Arkadaşının makalesine cevap vermeye geçmeden önce şayet ilim ehlinde ise bir hatırlatma olsun diye bir husustan bahsedeceğim:

Bazı muhaddislerin güvenilir kabul ettikleri, bazılarının güvenilir kabul etmedikleri, bazı muhaddislerin meçhul olarak gördükleri ve diğer bazılarının da maruf olarak gördükleri raviler

vardır. Ayrıca bir kanaldan sahih olmayan ve diğer kanaldan sahih olan hadisler de vardır. Yine bazıları nezdinde doğru olmayan ve diğer bazıları nezdinde doğru olan kanallar vardır. Bazı muhaddislerin itibar etmeyip tenkit ettikleri ve diğer muhaddislerin ise itibar edip delil getirdikleri hadisler de vardır. Bazı hadis ehlinin tenkit ettiği ve fakihlerin genelinin ise kabul edip delil getirdikleri hadisler de vardır. Dolayısıyla insanların, görüşlerden birinden veya tüm görüşlerden dolayı hadisi sahih ve hasen olarak kabul edip bağlanmaları, doğru bir bağlanma değildir ve hadislerin vakıasına aykırıdır... Muteber fakihlerin içtihatlarını inceleyen biri, filanın almadığı bir hadisi falan kişinin delil getirdiğini görür. Zira biri nezdinde sahih olan diğerinin nezdinde sahih değildir. Bunu, Hanifilerde, Malikilerde, Şafiilerde, Hanbelilerde ve diğerlerinde görebilirsiniz... Dolayısıyla tenkit etmeden ve reddetmeden önce hadis hakkında dikkatli bir şekilde düşünülmelidir. Hadisleri ve ravileri takip eden biri, bu hususta birçok muhaddisler arasında ihtilafın olduğunu görür. Gerçekten buna dair birçok örnekler vardır.

Örneğin: Ebu Davud, Amr İbn-u Şuayb'dan, onun babasından ve onun da dedesinden şöyle dediğini rivayet etmiştir: **يَسْعَى بِذِمَّتِهِمْ أَذْنَاهُمْ، وَيُجِيرُ عَلَيْهِمْ أَقْصَاهُمْ، وَهُمْ يَدُّ عَلَى مَنْ سِوَاهُمْ يَرُدُّ مُشِدُّهُمْ**... **“Müslümanlar kanlarında eşittirler. En yakını onun hukukunu korumaya koşar. En uzağı onlara yardım eder. Onlar kendilerinden başkalarına karşı bir el gibidirler. Güçlüleri zayıflarını korurlar. Yürüyenleri oturanlarına yardım ederler.”** Bu Hadisin ravisi Amr İbn-u Şuayb'dır. Amr İbn-u Şuayb'ın, babası ve dedesi hakkında söylenen meşhur sözler vardır. Buna rağmen birçokları Amr İbn-u Şuayb'ın hadisi ile delil getirirken diğer bazıları ise onu reddetmişlerdir. ...

Örneğin Darekutni, Hasan'den, Ubade'den ve Enes Bin Malik'ten naklettiği bir hadiste Nebi Sallallahu Aleyhi ve Sellem şöyle buyurmuştur: **ما وزن مثل بمثل إذا كان نوعاً واحداً وما كيل فمثل ذلك فإذا اختلف النوعان فلا بأس به** **“Aynı cinsten olanlar misli misline tartılır. Yine aynı türden olanlar misli misline ölçülür. Türler değiştiği zaman misli misline ölçmemekte bir sakınca yoktur.”** Bu Hadisin isnadındaki Rabi Bin Subeyh'i, Ebu Zer'a güvenilir görürken bir grup onu zayıf görmüştür... Bir kimse bu hadis ile veya isnadında Rabi Bin Subeyh'in bulunduğu bir hadis ile delil getirdiği zaman şeri bir delille delil getirmiş olur...

Örneğin: Ahmed, bize İbn-u Numeyr rivayet etti, bize Malik İbn-u Enes rivayet etti, bana Abdullah İbn-u Yezid, Mevla El-Esved İbn-u Süfyan, İbn-u Ayyaş ve Sa'd Bin Ebi Vakkas'tan şöyle dediğini rivayet etmiştir: Allah'ın Rasulü Sallallahu Aleyhi ve Sellem'e yaş hurmanın kuru hurma ile değiştirilerek satılması hakkında sorulunca şöyle dedi: **أَلَيْسَ يَنْقُصُ الرُّطْبُ إِذَا يَبَسَ** **“Hurma kuruyunca azalır mı?”** Onlar da; evet dediler. **“Bunun üzerine onu yasakladı.”** Ebu Davud şu lafızla rivayet etmiştir: Bize Malik'den ve Abdullah İbn-u Yezid'den Abdullah İbn-u Mesleme rivayet etti, Zeyd Eba Ayyaş Sa'd Bin Ebi Vakkas'ın şöyle dediğini haber verdi: Allah'ın Rasulü Sallallahu Aleyhi ve Sellem'in yaş hurmanın kuru hurma ile değiştirilerek satılması hakkında şöyle dediğini işittim. Nitekim Allah'ın Rasulü Sallallahu Aleyhi ve Sellem şöyle buyurdu: **أَلَيْسَ يَنْقُصُ الرُّطْبُ إِذَا يَبَسَ** **“Hurma kuruyunca azalır mı?”** Onlar da; evet dediler. Bunun üzerine Allah'ın Rasulü Sallallahu Aleyhi ve Sellem bundan nehyetti.

Bu hadisi Tirmizi sahih görürken, isnadında meçhul bir kimse olan Zeyd b. Ebu Ayyaş'ın bulunmasından dolayı içlerinde Tahavi, Taberi, İbni Hazm ve Abdülhak gibi kişilerin bulunduğu bir grup ise illetlendirmiştir. Telhis isimli kitapta buna cevaben Darakutni şöyle der: Güvenilir olduğu sabit olmuştur. (Yani Zeyd Ebu Ayyaş'ın). El-Münzirî şöyle demiştir: Güvenilir iki kişi ondan rivayette bulunmuştur. Malik de şiddetli bir şekilde tenkit etmekle birlikte onu güvenilir bulmaktadır. Bu hadisi şerî bir delil olarak getiren kimse veya senedinde Zeyd Ebu Ayyaş'ın bulunduğu bir hadisi delil getiren kimse şerî bir delille delil getirmiş sayılır.

Binaenaleyh diğer rivayetler olmaksızın tek bir rivayetle hüküm istinbat edilmez ve farklı yönlerle bakılmaksızın tek bir yönden cerh ve tadil yeterli olmaz. Bilakis meseleyi tüm yönleriyle incelemelisiniz.

5- Şimdi makalenin sahibinin göz ardı ettiği veya görmezden geldiği bazı yönleri tartışacağım:

Taberî'nin rivayetine yönelik yorumunda Ebu Mihnef'e odaklanmış ama senette geçen Şerik Ebu Mihnef'i terk etmiştir. Zira Taberî rivayetinde şöyle demiştir: "Bana Ömer İbn-u Şeybe rivaye etti. Dedi ki: Ömer İbn-u Hattab bıçaklandığında, bize Ali İbn-u Muhammed, Vaki'den, Ameş'den, İbrahim Muhammed İbn-u Abdullah el-Ensari'den, İbn-u Ebi Arûbe'den, Katade'den, **"Şehr İbn-u Havşeb ve Ebi Mihnef'den"**, Yusuf İbn-u Yezid'den, Abbas İbn-u Sehl'den, Mübarek İbn-u Fedâle'den, Abdullah İbn-u Ömer ve Yunus İbn-u Ebi İshak'tan, Amr İbn-u Meymune El-Evdiyye'den rivayet etti...Dedi." Bitti.

Makalenin sahibi Ebu Mihnef üzerine odaklanmış, onun zayıf olduğunu söylemiş ve Şehr İbn-u Havşeb Şerik Ebi Mihnef'in Yusuf İbn-u Yezid'den olan rivayetini terk etmiştir. Zira Katade, (Ebi Mihnef ve Şehr İbn-u Havşeb'den) rivayet etmiş ve bu ikisi de Yusuf İbn-u Yezid'den rivayet etmişlerdir. Ancak o, sadece Ebu Mihnef'i zikretmiştir. Çünkü Şehr İbn-u Havşeb'i bir gurup güvenilir bulmaktadır:

El-İclî (ölümü: H. 261) Sikât adlı kitabında şöyle demektedir: (Şehr İbn-u Havşeb: "Şamlı", Tabînden ve güvenilir biridir.)

Heysemî (Ölümü: H. 807) Mecma'uz-Zevâid ve Menba'ul Fevâid'te Şehr İbn-u Havşeb'den birden fazla yerde bahsetmiştir:

(Şehr İbn-u Havşeb güvenilir biridir), (Şehr İbn-u Havşeb hakkında ihtilaf etmişlerdir ancak onu, Ahmed, İbn-u Maîn, Ebu Zur'a ve Yakub İbn-u Şeybe güvenilir bulmuştur) ve (Şehr İbn-u Havşeb hakkında söylenti var ama bir gurup onu güvenilir bulmuştur.)

İbn-u Şahin (Ölümü: H. 385) Târîhu Esmâ'is Sikât adlı kitabında şöyle demiştir: (Yahya Şehr İbn-u Havşeb'in sabit olduğunu ve diğer bir rivayette onun Şamlı olup Basra'ya indiğini, Eşarilerden olduğunu ve güvenilir olduğunu söylemiştir.)

Bu nedenle Katade, sadece Ebu Mihnef'ten değil Ebu Mihnef ve Şehr İbn-u Havşeb'den de rivayet etmiştir. Ancak makalenin sahibi, Şehr İbn-u Havşeb'i ihmal etmiştir. Çünkü o, birçok kişi tarafından güvenilir sayılmaktadır.

Bu, Taberî'nin rivayeti hakkındaydı.

• İbn-u Sa'd'ın Tabakat'ındaki rivayeti açısından olana gelince:

Makalenin sahibi, Tabakat'ın rivayetlerinden, içerisinde Simak'ın geçtiği bir rivayeti zikretmiştir. Bu rivayetin senedi işte şöyledir:

"Dedi ki: Bize Abdullah İbn-u Bekri Es-Sehmiyyu haber verdi ve şöyle dedi: Bize Hatim İbn-u Ebi Sagira Simâk'tan Ömer İbn-u'l Hattab'ın geldiğinde bir halef tayin edersen sünnettir, bir halef tayin edemezsem de sünnettir dediğini haber verdi. Allah'ın Rasulü Sallallahu Aleyhi ve Sellem öldüğünde bir halef tayin etmedi ama Ebu Bekir öldüğünde bir halef tayin etti..." Oysa makalenin sahibi "doğru ve değişken" olarak nitelendirilen Simâk'ın Ömer ile bağlantısının imkânsız olduğunu söylemişti...

Ancak İbn-u Hibban'ın (Ölümü: 354) Sikât adlı kitabında Simâk İbn-u Harb hakkında aşağıdaki şekilde geçmiştir:

(Simâk İbn-u Harb el-Bekrî Kufe ehliendir... Es-Sevri ve Şube, Hammâd İbn-u Seleme'nin şöyle dediğini rivayet etmiştir: Simâk İbn- Harb'in Nebi Sallallahu Aleyhi ve Sellem'in ashabından seksen kişiyi idrak ettiğini söylediğini işittim. Hişam İbn-u Malik'in yönetiminin sonunda ve Yusuf İbn- Harb Ömer'in Irak'a yönetici olduğu sırada Simâk İbn-u Harb İbn-u Evs İbn-u Halid İbn-u Nezzar İbn-u Muaviye İbn-u Amir İbn-u Zehl ölmüştür.)

Aynı şekilde İbn-u Şahin'in Târîhu'l Esmâ'is Sikât adlı kitabında şöyle geçmektedir:

(Simâk İbn-u Harb'in güvenilir olduğunu söyledi, Abdullah İbn-u Begavî bize dedi, Muhammed İbn-u Gaylân bize Mumel'in Hammâd İbn- Seleme'den ve Simâk İbn-u Harb'den Nebi Sallallahu Aleyhi ve Sellem'in ashabından seksen kişiyi idrak ettim dediğini söyledi.)

Bu, Simâk'ın Nebi Sallallahu Aleyhi ve Sellem'in ashabından seksen kişiyi idrak ettiğini göstermektedir ki bu oldukça fazla bir sayıdır. Ömer'i görmemiş olsa bile Ömer'den

nakleden bir sahabiye idrak etmiştir. Dolayısıyla bir sahabinin düşmesi, senedin sıhhatine etki etmez.

• Bununla birlikte İbn-u Sa'd bu meselede içerisinde Simâk'ın geçmediği başka rivayetlerde aktarmıştır ki bunlar şunlardır:

Dedi ki: Bize Ubeydullah İbn-u Musa haber verdi ve şöyle dedi: Bize İsrail İbn-u Yunus, Ebi İshak'dan ve Amr İbn-u Meymune'den haber verdi ve şöyle dedi: Ömer'in bıçaklandığı güne şahit oldum... Sonra şöyle dedi: Bana Ali'yi, Osman'ı, Talha'yı, Zübeyr'i, Abdurrahman İbn-u Avf'ı ve Sa'd'ı çağırın... Sonra şöyle dedi: Bana Suheyb'i çağırın. Nitekim çağırıldığında şöyle dedi: İnsanlara üç gün namaz kıldır ve o insanların bir evde kalmalarına izin ver. Şayet bir adam üzerinde anlaşılırsa onlara karşı çıkanın boynunu vurun...

Amr İbn-u Meymun El-Evdi, Nebi Sallallahu Aleyhi ve Sellem'in zamanında Müslüman olmuş ve yüz defa hacca gitmiştir. Yetmiş defa hac yaptığı da söylenir. Sadakasını Nebi Sallallahu Aleyhi ve Sellem'e verirdi... Üsdü'l Gâbe'de geçtiği gibi. Bu nedenle o, Ömer Radiyallahu Anhu'nun öldüğü güne şahit olmuştur.

- Dedi ki: Bize Muhammed İbn-u Ömer haber verdi ve şöyle dedi: Muhammed İbn-u Musa bana, İshak İbn-u Abdullah İbn-u Talha'dan o da Enes İbn-u Malik'ten rivayet etti ve şöyle dedi: Ömer İbn-u Hattab, ölmeden kısa bir süre önce Ebu Talha El-Ensari'ye haber gönderdi ve ona şöyle dedi: Ey Ebu Talha, şura ehli olan kişilerle birlikte senin kavmin olan ensardan elli kişiyi al. Sanırım onlar, birinin evinde toplanacaklar. Arkadaşlarıyla birlikte o kapıda bekle ve içeriye hiç kimsenin girmesine izin verme. Aralarından birini emir seçmeleri için üçüncü günü geçirmelerine izin verme. Allah'ım sen benim onlar üzerindeki halifemsin.

- Dedi ki: Bize Muhammed İbn-u Ömer'in şöyle dediğini haber verdi: Musa İbn-u Yakub bana Ebi El-Huveyras'ın şöyle dediğini rivayet etti: Ömer vasiyet ettiği sırada şöyle dedi: Ben ölürsem Suheyb size üç gün namaz kıldırın. Sonra işlerinizi birleştirin ve içinizden birine biat edin...

İbn Sa'd'ın birden fazla rivayeti olduğu açıktır. Ancak makalenin sahibi içinde Simâk'ın olduğu bir rivayeti alıp diğerlerini bırakarak şüpheye sarılmıştır. Bu da onun hakikate ulaşmaya çalışmadığını, aksine hakikat ehlinin kafasını karıştırmak istediğini göstermektedir. Bunu nasıl yapıyorsa!

• Tüm onlara ve bunlara rağmen İbn-u Şebbe'nin Tarihu'l Medine adlı kitabında başka rivayetler de sabit olmuştur ve burada üç tane rivayet aktaracağım:

-Ebu Bekir El-Uleymiyu bize rivayet etti ve şöyle dedi: En-Nadru İbn-u Şumeyli bize rivayet etti ve şöyle dedi: El-Mübarek bize rivayet etti ve şöyle dedi: Bana Mevlâ Li-Âli İbn-u Affan rivayet etti ve şöyle dedi: Ömer Radiyallahu Anhu Suhayb'e insanlara üç gün namaz kıldırmasını emretti ve şöyle dedi: "İçinizden (yani şura ehlinin) birine biat edinceye kadar sizin üzerinizden üçüncü gün geçmesin veya üzerinizden üçüncü gün geride kalmasın. Sonra Allah'tan ittika edin, aranızı düzeltin, birbirinizle kavga etmeyin ve birbirinize düşmeyin, Allah'a, Rasulü'ne ve emire itaat edin..."

- Bize Habban İbn-u Bişr rivayet etti ve şöyle dedi: Bize Yahya İbn-u Adem rivayet etti ve şöyle dedi: Bize İbn-u İdris, Talha İbn-u Yahya İbn-u Talha'dan o da İsa İbn-u Talha'dan ve Urva İbn-u ez-Zübeyri'den şöyle dediklerini rivayet etti: Ömer Radiyallahu Anhu bıçaklandığında şöyle dedi: "Suheyb size üç gün namaz kıldırın ve Talha'yı bekleyin. Buraya gelirse ne ala gelmezse işinize bakın. Zira Muhammed Sallallahu Aleyhi ve Sellem'in ümmeti üç günden fazla boş bırakılmasın."

Muhammed bize haber verdi ve şöyle dedi: Bize Musa İbn-u Ukbe rivayet etti ve şöyle dedi: Bize Nâfi, Abdullah İbn-u Ömer Radiyallahu Anhu'nun şunu haber verdiğini rivayet etti: Ömer Radiyallahu Anhu şehit oldu ve yıkanıp kefenlenip namazı kıldırıldı. Ömer Radiyallahu Anhu şöyle dedi: "Ben öldüğümde üç gün bekleyin. İnsanlara namazı Suheyb kıldırın. Dördüncü gün gelmeden içinizden biri emir olsun. Abdullah İbn-u Ömer danışman olarak hazır bulunsun ama onun konuyla hiçbir ilgisi yoktur. Talha konu hakkında ortağınız olsun. Şayet üç gün içerisinde gelirse işinizi ona tevdi edin. Şayet o gelmeden üç gün geçerse işinizi karara bağlayın..." Mikdad İbn-u Esved'e şöyle dedi: "Beni kabre koyduğunuz zaman aralarından bir adamı seçmeleri için o

grubu bir evde topla.” Suheyb’e şöyle dedi: “İnsanlara üç gün namaz kıldır. Ali, Osman, Zübeyr, Sa’d, Abdurrahman İbn-u Avf ve Talha gelirse dahil et, Abdullah İbn-u Ömer’i de hazır bulundur ancak onun konuyla hiçbir ilgisi yoktur. Onların başlarında dur. Şayet beşi bir araya gelip bir adam üzerinde rıza gösterdikleri halde biri karşı çıkarsa onun başını uçurun veya kılıçla başını vurun. Şayet dördü bir araya gelip aralarında bir adam üzerinde rıza gösterdikleri halde ikisi karşı çıkarsa ikisinin de başlarını vurun. Şayet üç kişi aralarından bir adama ve diğer üç kişi de aralarından bir adama rıza gösterirlerse Abdullah İbn-u Ömer’i hakem yapın. İki topluluktan hangisi onu hakem kılırsa aralarından bir adamı seçsinler. Şayet Abdullah İbn-u Ömer’in hükmüne rıza göstermezlerse Abdurrahman İbn-u Avf’ın içinde olduğu kişilerle birlikte olun ve geri kalanları insanların üzerinde anlaştıkları kişiyi kabul etmezlerse onları da öldürün...”

- Sonra üç günlük müddet, karşı çıkan kişi zikredilmeksizin mücmel rivayetler olarak zikredilmiştir. Örneğin, “İnsanlara üç gün namaz kıldır”, “üzerinizden üç gün geçmesin”, “İçinizden birine biat edinceye kadar sizin üzerinizden üçüncü gün geri geçmesin” “Suheyb size üç gün namaz kıldırınsın”, “aralarından biri emir oluncaya kadar üçüncü günü geçirmesinler” ve “Suheyb size üç gün namaz kıldırınsın, sonra işlerinizi toparlayın ve içinizden birine biat edin...” Karşı çıkanın öldürülmesi hususunda ayrıntılı rivayetler de vardır: “insanlara üç gün namaz kıldır... Şayet bir adam üzerinde anlaşılırsa onlara karşı çıkan kişinin boynunu vurun...” Ve benzerleri gibi.

Yani üç günlük müddet, karşı çıkana yapılacak uygulamanın detayı zikredilmeksizin mücmel rivayetler olarak zikredilmiştir. Yine başka rivayetlerde de karşı çıkanın öldürülmesiyle ilgili uygulama detaylı olarak zikredilmiştir. O halde neden makalenin sahibi karşı çıkanın öldürüldüğü rivayetlere odaklanıyor da içerisinde karşı çıkanın öldürülmesinin geçmediği üç günlük müddetle ilgili rivayetleri terk ediyor? Zira o, görüşünün duygusal olarak kabul görmesi için öldürme konusunu öne çıkarmak istemiştir. **Oysa Ömer’in insanların ileri gelenlerinin karşı çıkan kişiyi öldürmeleriyle ilgili sözü, üç günün çok önemli olduğuna dair bir delildir.**

- Binaenaleyh makalenin sahibi, benzerleri ve taraftarlarının maksatları görüldüğü gibi hakikate ulaşmak değil hakikat ehlinin kafasını karıştırmak ve Sahabelerin Allah’ın Rasulü Sallallahu Aleyhi ve Sellem’in defnedilmesinin bile önüne aldıkları bu azim farzı yapmaktan geri durmalarına ve korkaklıklarına bahaneler oluşturmaktır.

Makalenin sahibi, makalesinin sonunda şöyle bir şey diyor: “Ömer’in sahabenin ileri gelenlerine öldürme emrini vermesi nasıl mümkün olabilir... Ömer, onların Allah’ın Rasulü’nün ashabının seçkinleri olduğunu bildiği halde bunu nasıl söyleyebilir...” Bitti.

Şeri hükümler delillerden alınır, heva ve varsayımlardan alınmaz...

Hakeza bizim anlattıklarımızı akli ve bilinciyle düşünen bir kişi, Allah’ın izniyle hakikati görür. Ama kim de günahı izzete tercih eder ve anlamamakta ısrar ederek makalesini yazarsa, cevap ona bir fayda sağlamaz. Bilakis onun işi Allah’a kalmıştır. Zira doğru yola ileten Celle ve Âlâ’dır.

Kardeşiniz

Ata İbn Halil Ebu Raşta

H. 15 Şaban 1434

M. 24 Haziran 2013

Cevaba, emirin aşağıdaki web sitesinden bağlanabilirsiniz:

<http://archive.hizb-ut-tahrir.info/arabic/index.php/HTAmeer/QASingle/3366/>